

Deze brief kan - naar ieders eigen keuze - snel worden afgedaan als de zoveelste bedelbrief, maar kan ook worden beschouwd als kans of zelfs een aanbod om heel direct en effectief bij te dragen aan de ontwikkeling van mensen en gemeenschapjes in Nepal. Het biedt u géén kans op een miljoenenprijs, maar wél een kans uit duizenden op enig perspectief voor echte "have nots". Het goede gevoel, dat overblijft, is voor u.

Berlicum, 6 november 2006

Goede vrienden, familie, bekenden en ieder ander, die deze brief onder ogen krijgt, Namaste *)

Loes en ik zijn onlangs met onze zoon Dolf en aanstaande schoondochter Karin naar Nepal geweest. We hebben onder meer een trektocht in de bergen gemaakt. Het was voor ons de vierde keer, maar het heeft ons opnieuw veel moois gebracht, want Nepal blijft een bijzonder en boeiend land.

Prachtige dingen, zoals de immense rust, stilte en zuiverheid van de ontzagwekkende natuur in de bergen van de Himalaya en chaotische hectiek van het leven en het verkeer in Kathmandu. Bovendien twee springlevende religies, Boeddhisme en Hindoeïsme, waarmee de hele Nepaleze cultuur en dagelijkse samenleving is doordrenkt en die naast en met elkaar actief en vreedzaam worden beleefd en beleden.

Maar ook armoede: Voor het gros van de bevolking van Nepal valt het niet mee om meer van hun leven te maken dan het volhouden van het kale bestaan zelf. Zij hebben vaak net genoeg eten om geen honger te lijden. Dit maakt hun ietwat gelaten instelling begrijpelijk, maar hun o zo gastvrije en vrolijke aard des te indrukwekkender. Ze blijven veel geven van het weinige dat ze hebben. Het zijn mensen om niet aan hun lot over te laten.

Chhiring. Wij zijn alle voorgaande keren uit Nepal teruggekomen met het gevoel dat we "iets" (terug) zouden moeten doen voor Nepal, voor de Nepalezen. Op bescheiden schaal hebben we dat ook gedaan: Sinds we Chhiring (nu onze "Nepali son") veertien jaar geleden als drager van onze rugzak leerden kennen ondersteunen we hem in zijn pogingen om een betere uitgangspositie, een beter leven voor zichzelf, zijn zusje en zijn gezin (vrouw en drie kinderen) te verwerven. En dat werpt gelukkig duidelijk zijn vruchten af.

Probeerde hij vroeger als een van de allerarmsten van zijn dorp wat te verdienen als timmerman, vervolgens als drager van rugzakken en weer wat later als gediplomeerd gids op Himalaya-trektochten, de laatste jaren heeft hij gewerkt in dienst van EcoHimal, een door Oostenrijk gefinancierde organisatie, die projecten in Nepal uitvoert, gericht op ecologisch verantwoord toerisme. En woonde hij voorheen met zijn gezin in een pover hutje van rieten matten in Syabru Bensi, een bergdorpje op 130 kilometer ten noorden van Kathmandu, nu is hij bezig een stenen huisje te bouwen in Kathmandu, waar hij met de nodige sponsorhulp alle drie zijn kinderen naar een goede school kan laten gaan. Hij is duidelijk "goed bezig". Echter, het eco-project wordt binnenkort afgerond en dat betekent, dat hij dan een andere bron van inkomsten moet hebben gevonden.

1. Project "Naar school".

Om echt iets te veranderen aan de armoede-situatie is structurele ontwikkeling nodig en de meest duurzame bijdrage daaraan is onderwijs. En dat is dus een probleem, want onderwijs kost geld. Voor onze begrippen weliswaar weinig geld, maar voor veel Nepaleze gezinnen veel te veel. Daardoor kunnen veel kinderen niet naar school. Zonder sponsorhulp is daarmee het ontwikkelingstraject voor die kinderen afgelopen.

Zeker als het om een "middelbare school" of beroepsopleiding gaat. Het schoolgeld voor die scholen is hoger, er moeten boeken worden aangeschaft en bovendien staan die scholen vaak in een andere plaats. Dit betekent dat ze op een kostschool moeten of bij derden in de kost, want dagelijks pendelen tussen hun woonplaats en de school is onmogelijk omdat de wegen en het openbaar vervoer te slecht zijn of geheel ontbreken.

*) Namaste is de gangbare maar prachtige Nepalese begroeting en betekent: Ik buig voor het goddelijke in jou."

De innemende jongen van 18 jaar, Buddhiman, die deze keer onze rugzak heeft gedragen, is voor ons een sprekend voorbeeld geworden. Hij heeft alleen de lagere school in zijn dorp doorlopen en daar is het bij gebleven, omdat er geen geld is voor meer. Terwijl hij zo graag verder wil leren. En dat is voor hem des te belangrijker, omdat hij als oudste zoon grote verantwoordelijkheid draagt voor zijn broertjes en zusjes als zijn vader wegvalt. Maar hij is nu thuis, zonder werk en zonder perspectief en was blij om wat te kunnen verdienen met het dragen van een rugzak. En zo zijn er dus velen. Alleen met hulp van derden kunnen zij verder komen. Met een (sponsor-) fonds zou het al gauw mogelijk worden om dergelijke arme kinderen in Nepal - om te beginnen Buddhiman - naar school te laten gaan.

2. Project “Milieu” en 3. Project “Opvoeding en educatie” in Syabru Bensi

Milieu­zorg is voor de meeste Nepalezen een onbekend begrip. Het is triest om te zien dat de fantastische, kristalheldere zuiverheid van het water en de lucht in de hogere regionen van de Himalaya minder wordt naarmate je op lager gelegen plaatsen komt. In de vallei rond Kathmandu vormt afval een probleem, zijn de rivieren letterlijk tot open riolen verworden en is de lucht flink verontreinigd door stof en uitlaatgassen. Met de (milieu-)kennis en (project-)ervaring die Chhiring in het eco-toerisme­project van EcoHimal heeft opgedaan en in overleg met het comité van “wijze mannen” (het lokale bestuur) wil hij twee projecten opzetten en uitvoeren, één gericht op milieu­zorg en één gericht op opvoeding en educatie. In eerste instantie Syabru Bensi, het dorp waar hij oorspronkelijk zelf vandaan komt en vervolgens ook in andere dorpen.

Met het **milieu­project** wil hij de dorpsbewoners enig milieubewustzijn bijbrengen. Via bijeenkomsten en cursussen wil hij ze leren hoe ze in hun dagelijkse leven het milieu (de natuur, de omgeving, de rivier, de bodem) zo veel mogelijk kunnen ontzien. Het onderwerp “milieu” kan eventueel worden uitgebouwd met **preventieve gezondheidszorg** zoals persoonlijke hygiëne en voedingshygiëne. Een oriënterend gesprek met een arts die een gezondheids­post aan het opzetten is in een ander bergdorp, op een loopafstand van 2 tot 3 dagen, biedt perspectief op samenwerking.

Met het **educatie­project** wil hij mogelijk maken dat alle kinderen uit het dorp, die tot nu toe geen onderwijs krijgen, elke dag een paar uur les (elementaire vorming) krijgen van een onderwijzer(es), die daar speciaal voor wordt ingehuurd. Ook dit project kan eventueel worden uitgebreid naar andere dorpen.

(Sponsor-)fonds

Nepal naar westerse maatstaven erg goedkoop (met relatief weinig westers geld kan relatief veel worden gedaan), maar de drie genoemde projecten vergen samen toch al gauw bedragen, waartoe wij ons niet in ons eentje voor lange(re) tijd kunnen/willen verplichten. Met meer mensen lukt dat hopelijk wel.

Wij willen daarom proberen een duurzaam (sponsor-)fonds te vormen van waaruit de realisatie van kleinschalige projecten, die overtuigend bijdragen aan de ontwikkeling van mensen en/of gemeenschappen kunnen worden gefinancierd en/of ondersteund. Om te beginnen dus de hierboven beschreven projecten en vervolgens - afhankelijk van de beschikbare middelen - ook andere projecten.

We vragen u om met een (zo mogelijk periodieke) financiële bijdrage te helpen zo'n fonds te vormen.

Stichting Dhanyabhad (sinds 15 02 '07 dus Stichting Padme-Om)

Omwille van de zuiverheid hebben we een stichting opgericht, Stichting Dhanyabhad (=dankjewel), die verantwoordelijk is voor de besteding van de aan haar toevertrouwde middelen. Het stichtingsbestuur bestaat nu nog alleen uit Loes en mij, maar we zoeken nog een paar enthousiaste en betrokken mensen die gemotiveerd zijn om samen met ons de zaken ordentelijk te organiseren, toezicht te houden op de besteding van de middelen en de voortgang van de projecten en daar jaarlijks over te rapporteren. Er gaat geld om, dus het moet volledig transparant zijn en er mag niets “aan de strijkstok blijven hangen”! Het bestuurswerk dat voor de stichting moet worden gedaan is hoe dan ook vrijwilligerswerk.

Tot slot roepen wij u op om:

- deze brief te lezen en ook aan anderen in uw omgeving voor te leggen (s.v.p. doorsturen of uitprinten).
- ons te laten weten of en zo ja hoeveel u (éénmalig/maandelijks/jaarlijks) aan het fonds wil bijdragen. U kunt hiertoe onderstaand “formuliertje” gebruiken.
- uw bijdrage te storten op **gironummer 5158 639** van Stichting Dhanyabhad.(**nu Padme-Om**)

*) Namaste is de gangbare maar prachtige Nepalese begroeting en betekent: Ik buig voor het goddelijke in jou.”

- uw reactie bij voorkeur te e-mailen naar e-mailadres: **dankjewel@omnio.nl** (**padme@omnio.nl**)
Telefonisch (0735037038), per fax (0847379521) of per post (Nederhof 12, 5258 CC Berlicum) kan ook.

Wij bedanken u dat u de moeite hebt genomen deze brief te lezen en ongeacht de aard en inhoud van uw reacties kijken we daar naar uit. We zullen u informeren over de respons en het vervolg.

Mede namens Loes, Karin en Dolf voor allen: Namaste.

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Jan van Schaaik', written in a cursive style.

Jan van Schaaik

Deze pagina s.v.p. terugsturen/-mailen naar padme@omnio.nl of naar het postadres.

Naam :

Adres :

Postcode :

Woonplaats :

Ik wil **WEL** bijdragen aan **Stichting Padme-Om** (postgiro 5158 639)

– Periodiek € ..... per maand / jaar

– Eenmalig € .....

Als er veel belangstelling voor bestaat kunnen we t.z.t. misschien regelen dat uw bijdrage wordt gekoppeld aan een bepaalde persoon, een bepaalde voorziening (bijvoorbeeld schoolboeken) of een bepaald project of projectonderdeel. U kunt hieronder aangeven of u daar prijs op stelt.

– Ik stel er wel / niet prijs op mijn bijdrage te koppelen aan een bepaalde persoon / project / voorziening.

– Nuttige tips, ideeën en (ervarings-)adviezen. En of u eventueel ook actief betrokken wil zijn.

* .....

* .....